

ХАНЪТ И ОБУЩАРЯТ УЙГУРСКА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Когато настъпил големият празник, уйгурският владетел на Алма-Ата тръгнал по най-затъntenите улици на своята столица да се поразходи и да види как живеят хората. Подир него на коне потеглили трима брадати везири. Била късна нощ. Всичките прозорци се тъмнеели, защото уморените работни хора дълбоко спели. Само в една малка сиромашка къща мъждукала светлинка. Ханът отбил коня си към светлинката и похлопал на прозорчето. Вратата скръцнала и отвътре се показал домакинът. Той бил опасан с кожена престилка и държал в едната си ръка обувка, а в другата игла и конец. Владетелят веднага познал, че този човек е обуцар и кърпи стари обуца.

— Защо не спиш, а си се заловил посред нощ на работа? — попитал ханът.

Обуцарят, който познал големия гостенин, се поклонил с почит и промълвил:

— От нужда, господарю! Ако не работя денем и нощем, не ще мога да изкарвам хляб за домочадието си.

— Колко деца имаш? — повторно попитал ханът.

— Двечки са — отвърнал кърпачът, — но са още много мънички, не могат да ми помагат.

— А отдавна ли си дошъл в този град?

— Преди четиридесет години и седем месеца.

Ханът погледнал набръчканото му лице, главата му и пак запитал:

— А кога падна снегът върху тази планина?

— Точно преди три години, господарю!

— Изведнъж ли заваля?

— Полека-лека, но както виждаш, сега планината е побеляла цялата.

— Няма ли да бъде по-добре, ако от дванадесетте ратаи, които ти помагат в работата, освободиш единия и почнеш да работиш само с единадесет души?

— Не е възможно, бащице! Ако направя такова нещо, децата и жена ми ще умрат от глад.

— Тежка ти е работата! — поклатил глава ханът. — Не знам как да ти помогна. Ами, какво ще кажеш, ако ти изпратя три тлъсти овни — можеш ли да ги острижеш хубавичко?

— За стригането на овни съм годен, стига да ми се паднат! — весело отговорил обуцарят.

Ханът протегнал ръка, простил се с кърпача и препуснал коня си по-нататък. Подире му се навървили тримата везири — с позлатени дрехи, на коне.

— Хубаво да ги острижеш! — провикнал се ханът, преди да кривне по улицата.

— Слушам, господарю! Волята ти ще бъде изпълнена! — отвърнал кърпачът.

Когато конниците навлезли в тъмнината, първият везир рекъл:

— Господарю, този кърпач е голям лъжец. Затуй е последен сиромаш. Аз съм го виждал по-рано и го познавам добре. Той е пристигнал в столицата само преди три месеца, а не преди четиридесет и седем години. Трябва да ти кажа, че кърпачът те излъга и за снега, който е паднал на планината. Всички знаят, че този сняг стои там от незапомнени времена. А от другите му отговори аз нищо не разбрах, защото те са още по-лъжливи.

Ханът позадържал за малко коня си и се провикнал:

— Вие тримата сте мои първи съветници, но виждам, че сте недосетливи и заедно нямате ум колкото обуцаря. Давам ви три дни срок да размислите хубаво и да ми разтълкувате думите на този прост човек. Ако не отгатнете, ще ви отсека главите!

И като препуснал към двореца си, владетелят влязъл сърдито вътре и оставил везирите с отворени уста.

Цяла нощ тримата големци размисляли над думите на обуцаря, но не могли нищо да отгатнат. Когато се разсъмнало, те се запътили към малката сиромашка обуцарница. Заварили кърпача — спал, недоспал — седи на столчето си и кърпи един разпран чехъл.

— Ние дойдохме да ни разтълкуваш какво искаше да кажеш през нощта, когато ханът те разпитваше.

— Нищо ли не разбрахте? — отвърнал им кърпачът. — Тежко и горко на нашата държава, щом има такива управници!

— Молим ти се, спаси ни главите, защото ханът ни заплаши, че ще ги отсеке, ако не му отговорим точно.

— Ваша работа! — навел се над чехъла кърпачът.

— Слушай, човече, ако ни кажеш — продължил най-старият везир, — готови сме да ти наброим една торбичка с жълтици. Ние ще

те отървем от сиромашията.

— А колко мислите да ми дадете? — попитал бедният обуцар.

— Ние сме трима — по сто жълтици ако ти дадем, ще получиш триста.

— Малко са! — поклатил глава обуцарят.

— Ще ти дадем шестстотин! — извикал великият везир.

— Бройте ги! Съгласен съм, всичко ще ви разтълкувам.

И след като получил цяла торба с пари, кърпачът рекъл:

— Най-напред ханът ме попита кога съм дошъл тука. Той искаше да узнае на колко съм години. Аз му отговорих, че съм на четиридесет и седем. На втория хански въпрос, кога е паднал снегът върху планината, отговорих — точно преди три години. И тъй като ханът искаше да узнае откога ми е побеляла главата, аз му казах, че върхът захвана да белее преди три години. Ханът ме посъветва да намаля работата и, вместо дванадесет месеца, да почивам годишно по един месец, но аз му отговорих, че децата ми ще измрат от глад. Най-сетне ханът ми каза, че щял да ми изпроводи три овни за стригане. Аз се съгласих и той ми ги изпроводи. Трябва да ви кажа, че тримата овни за стригане сте вие.

Везирите се измъкнали, засрамени от хитрия обуцар.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.